

som allerede ved Sagens tidligere Foretagelser heri Thinget have, synes mig, tilbørligt oplyst Sagen fra dens forskjellige Sider. Men jeg maa i Modsætning til, hvad den høitærede sidste Læser yttrede, tillade mig at gøre opmærksom paa, at Justitsministeriet dog ikke har været af den Anskuelse, at man, naar de hidtil bestaaende Regler maatte falde bort, tildeels fordi Bestyrelsen forandres som en Følge af Finantsloven, at man da vilde have lovbestede Regler for den Myndighed, som de nye Directeurer vilde tilkomme. Man vilde altsaa ikke vide, til hvilken Grændse disse Directeurer vilde kunne gaae, og det vilde i flere Henseender være tvivlsomt, om de vilde være beføiede til at gaae saa vidt, som den Myndighed, der hidtil har været betroet Directionerne ved Straffeanstalterne, ellers synes at tilstøde. Det er derfor, man har troet det nødvendigt, ved en saadan Overgang fra de hidtilværende Inspectioner og Directioner til en Inspecteur og Directeur, at fastsætte disses Straffemyndighed, for at disse ikke skulle handle, deels uden tilbørlig at kende deres egen Myndighed, deels paa en saadan Maade, at Fangerne kunde yltre Tvivl, om de vare bemyndigede til virkelig at anvende de Straffe, som de maatte ansee nødvendige. Men, naar det først saaledes erkjendes at være nødvendigt at give nye Bestemmelser, og man da gaaer over til det andet Spørgsmaal, om det Lovudkast, som har været forelagt Thinget, ogsaa indeholder passende Straffebestemmelser, saa kan der jo derom være forskjellige Meninger. Jeg skal slet ikke negte, at de Straffebestemmelser, som indeholdes i den foreliggende Lov, kunde ønskes i flere Henseender at have kunnet være anderledes. Men man har troet at maatte fastholde saa meget af det hidtil Gældende, som var nødvendigt, fordi endeel af Straffeanstalterne endnu ikke have kunnet undergaae

saadanne Forbedringer, som vilde tilstøde andre Straffebestemmelser, og dersom det havde været muligt at udfinde andre passende Bestemmelser, der kunde være hensigtsmæssige efter den nuværende Tingenes Stilling, saa tvivler jeg ikke om, at deels Udvalget, der har haft Sagen under Behandling, deels navnlig den høitærede Landstingsmand, som sidst talte, og som er saa nøie fortrolig med alle de herhen hørende Forhold, vilde have været i Stand til at gøre Forslag om andre mere passende Bestemmelser. Men saadanne Forslag ere ikke fremkomne, fordi det vist er umuligt, under den nærværende Overgangsperiode at finde en fuldkommen passende Lovgivning, som saavel kunde være anvendelig i de nye Straffeanstalter som i de ældre, og man har derfor troet at burde behjælpe sig med en saadan Lov, der i sig selv maatte ansees som en Overgangslow. Med denne Overgangslow er der dog gjort adskillige væsentlige Forbedringer i de hidtilgældende Bestemmelser. De meest upassende Straffebestemmelser ere hævede, der er antydet, hvorledes Bestyrelserne af de nye Straffeanstalter skulle være opmærksomme paa først og fremmest at anvende saadanne Correctioner, som bedre kunne komme til Udøvelse i de forbedrede Straffeanstalter, end i de ældre. Derved troer man, at der er gjort Alt, hvad der paa Sagens nærværende Standpunkt kan gøres, og jeg tør derfor haabe, at det ærede Things Pluralitet, ligesom den sidst kom til den Anskuelse, at Sagen fortjente at gaae videre end til 2den Behandling, ogsaa vil finde paa dens nuværende Standpunkt, at der ved dette Lovudkast, dersom det bliver til Lov, vil skee en væsentlig Forbedring i denne Tingenes Orden, imod den, der vil fremkomme, dersom der nu ikke om denne Gjenstand udkommer nogen Lov.